

4) Τροφὸς Λεξ. Βλαστ. Συνών. βαβὰ 3, παρα-
μάννα. 5) Μαῖα Α. Ρουμελ. (Στενήμαχ.) Κέρκ. Παξ.
κ.ά.: Το' ἤρθανε οἱ πόνοι κ' ἔκραξε τὴ βάβω νὰ τήνε ξεγεν-
νήση Κέρκ. Συνών. βαβὰ 6, βάγια, μαμμή. 6) Τὸ
ἀνδρικὸν αἰδοῖον Στερελλ. (Τριχων.)

βαβωθειά ἡ, Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βάβω καὶ θειά.

Θεία ἡλικιωμένη: Εἶχε πλανέψει μὲ τὰ μάγια τῆς τὸν
ἄντρα τῆς βαβωθειᾶς μου (ἐκ διηγ.)

βαβωμηλεῖα ἡ, Κέρκ. (Ἀργυρεῖα.)

Ἐκ συμφύρ. τῶν οὐσ. βάβω καὶ φασκομηλεῖα.

Τὸ φυτὸν ἐλελίσφακος. Συνών. φασκομηλεῖα.

βαβώνι τό, Κρήτ. (Βάμ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου. Ἐκ τῆς καταλ. φαίνεται νὰ εἶναι
λέξις Ρωμανική.

Ἀγέλη τεσσαράκοντα βοῶν.

βαγαντώνω Πόντ. (Σούρμ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Περιελίσσομαι περὶ χάρακα, ἐπὶ φυτῶν.

βαγαποντάκος ὁ, σύνηθ. μπαγαμποντάκος ΓΞε-
νοπ. Ἀφροδ. 19.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. βαγαπόντης.

Μικρὸς ἀπατεῶν ἢ ἄνευ σημ. ὑποκορ. ἀπατεῶν.
Συνών. κατεργαράκος.

βαγαπόντης ὁ, σύνηθ. βαγαπόντ'ς Θράκ. (Μάδυτ.)
βαγαδόντης πολλαχ. βαγαπόντης πολλαχ. παγαπόντης
πολλαχ. φαγαπόντης Πελοπ. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ. Κορινθ.
Τρίκ.) φαγαδόντες Κεφαλλ. φαγαδόντης Πελοπ. (Αἴγ.)
μπαγαπόντος Κέρκ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *vagabondo*. Τὸ φαγαπόντ'ς κτλ.
διὰ τὸ ἔφαγα.

1) Ὁ ἀσκόπως περιφερόμενος ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἀλήτης
Κέρκ. 2) Ἀσωτος Κέρκ. 3) Ἀπατεῶν, ἀγύρτης σύνηθ.
Συνών. κατεργάρις.

βαγαποντιᾶ ἡ, σύνηθ. βαγαποντιᾶ πολλαχ. βα-
γαποντιᾶ πολλαχ. παγαποντιᾶ πολλαχ. φαγαποντιᾶ Πε-
λοπ. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ.) φαγαποντιᾶ Κεφαλλ. Πελοπ.
(Αἴγ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαγαπόντης.

Ἀγυρτεία, δολιότης, ἀπάτη ἐνθ' ἄν.: Ζῇ μὲ βαγαποντιές.
Συνών. κατεργαριᾶ.

βαγαπόντικα ἐπίρρ. σύνηθ. βαγαδόντικα πολλαχ.
βαγαπόντικα πολλαχ. παγαπόντικα πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαγαπόντικος.

Μὲ ἀπάτην, δολίως ἐνθ' ἄν.: Τοῦ φέρεθηκε βαγαπόντικα.
Συνών. κατεργάρικα.

βαγαπόντικος ἐπίθ. πολλαχ. βαγαδόντικος πολλαχ.
βαγαπόντικος πολλαχ. παγαπόντικος πολλαχ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαγαπόντης καὶ τῆς καταλ. -ικος.

Ἀγυρτικός, δόλιος ἐνθ' ἄν.: Δουλειές βαγαπόντικες.
Φερόσιμα βαγαπόντικα. Συνών. κατεργάρικος.

βάγγα ἡ, Καλαβρ. (Χωρίο Ροχούδ.) βάγα Κρήτ.

Τὸ Ἰταλ. *vanga*, δὲ τὸ Λατίν. *vanga* = εἶδος σκαλι-
στηρίου. Ἰδ. G Meyer Neugr. Stud. 4, 15. Ἡ λ. καὶ παρὰ
Βλάχ.

1) Αὐλαξ, μικρὰ τάφος Κρήτ. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Βλάχ.

2) Μικρὸς ρυαξ Κρήτ.

βαγγέλης ὁ, Ἡπ. (Κούρ.) Θηλ. βαγγέλα Πόντ.
βαγγέλω Ἡπ. (Κούρ.) βαγγέλου Ἡπ. (Κόνιτς.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. εὐάγγελος = ἄγγελος καλῶν εἰδή-
σεων.

1) Ὄνομα βοῶς γεννηθέντος τὴν ἡμέραν τοῦ Εὐαγγε-
λισμοῦ Ἡπ. (Κούρ.) Πόντ. Ἡ λ. καὶ ὡς ὄν. κύριον σύνηθ.

2) Ἐν τῇ συνθηματικῇ γλώσσῃ ὀκνηρία Ἡπ. (Κόνιτς.)

βαγγελιά ἡ, Ἡπ. Κέρκ. Πελοπ. (Βούρβουρ. Καλά-
βρυτ. Κυνοῦρ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. εὐάγγελος.

1) Τὸ νὰ γεννηθῇ εἰς τινὰ σκέψις νὰ πράξῃ τι, ἔμπνευ-
σις ἐνθ' ἄν.: Ἡ Παναγία τοῦ ὅσως βαγγελιά Κέρκ. || Φρ.
Τοῦ ὅσως καλὴ βαγγελιά, καλὸς ἄγγελος (ἐπὶ τοῦ δεικνύοντος
διάθεσιν νὰ κάμῃ καλὴν τινὰ πράξιν) Ἡπ. 2) Βοήθεια,
ἐνίσχυσις Πελοπ. (Βούρβουρ.): Ἄσμ.

Θέ μου, δῶσ' μου βαγγελιά | νὰ χυθῶ νὰ πάρω μὲ
τὴν καλύτερη Ρωμιά.

βαγγελίζω, εὐαγγελίζω Κρήτ. ἱβαγγιλίζου Λέσβ.
βαγγελίζω Κέρκ. βαγγιλίζου Μακεδ. (Σισάν.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. εὐαγγελίζω, δὲ ἐκ τοῦ ἀρχ. εὐαγ-
γελίζομαι.

1) Ψάλλον τὰ κάλαντα φέρω τὴν καλὴν ἀγγελίαν τῆς
ἐγέρσεως τοῦ Λαζάρου Λέσβ.: Ἄσμ.

Ἀπὸν δασκάλον ἤρταμι | νὰ σᾶς ἱβαγγιλίσουμι.

2) Λέγω, ἀναγινώσκω τὸ εὐαγγέλιον Μακεδ. (Σισάν.):
Οὐ παππᾶς βαγγιλίζ', πάπτι τοῖς κονβέντις. Ἡ σημ. καὶ
μεσν. ἀλλὰ ἐν τῷ μέσῳ τύπῳ. Πβ. τὴν ἐκκλησιαστικὴν
ἐκφώνησιν «εἰρήνη σοι τῷ εὐαγγελιζομένῳ καὶ παντὶ τῷ
λαῷ!» τὴν ἐκφωνουμένην ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἀπὸ τῆς ὥραιας
πύλης μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ἁμβωνος ἀνάγνωσιν τοῦ εὐαγγε-
λίου ὑπὸ τοῦ διακόνου. 3) Φέρω τινὰ πάσχοντα πρὸ τῆς
ὥραιας πύλης τοῦ ἱεροῦ καθ' ἣν στιγμὴν μέλλει ὁ ἱερεὺς
ν' ἀναγνώσῃ τὸ εὐαγγέλιον καὶ ἐπιθέτω ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
τοῦ γονυκλινοῦς ἢ κεκλιμένου τὸ ἐπιτραχήλιον τοῦ ἱερέως
Κέρκ.: Πάω νὰ βαγγελίσω τὴν κοπέλλα μου. Καὶ μέσ. προσ-
έρχομαι πρὸς τὸν ἀναγινώσκοντα τὸ εὐαγγέλιον ἱερέα
Κέρκ.: Θὰ πάω νὰ βαγγελιστῶ, γιὰτὶ κατὶ ἔχω. 4) Γεννῶ
(ἡ σημ. ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς γλώσσῃς εἰς τὴν ὁποίαν ὁ
εὐαγγελισμὸς τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὴν παρθένον συνεδέθη
ὑπὸ τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν σύλληψιν τοῦ Σωτῆρος καὶ ἔπειτα
ἤχθη καὶ εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς γεννήσεως καθόλου. Πβ.
Γ' Χατζιδ. ἐν Λαογρ. 7, 87) Κρήτ.: Ἄσμ.

Μωρὴ σκύλλα, μωρ' ἄνομη, σκύλλα μαγαρισμένη,
παιδί δὲν εὐαγγέλισες, τὰ κάλλη ἀπού' χες ποῦ ναι;

βαγγελικὸς ἐπίθ. πολλαχ. καὶ Πόντ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. ἐπιθ. εὐαγγελικός.

Ἀληθής: Βαγγελικὰ λόγια.

βαγγέλιο τό, εὐαγγέλιον Πόντ. (Οἶν.) εὐαγγέλιο
λόγ. σύνηθ. εὐαγγέλιον Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) εὐαντζέλιον
Κύπρ. εὐαντζέλιο Σῦρ. βαγγέλιο Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ.)
βαγγέλιο κοιν. βαγγέλιον Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.)
βαγγέλιον Πόντ. (Χαλδ.) βαγγέλεν Πόντ. (Χαλδ.) βα-
γγέλιο πολλαχ. βαγγέλιον Ρόδ. γαγγέλιον Πόντ. (Σούρμ.)
βαγγέλιον Ἰων. (Κρήν.) Πάρ. Πάτμ. Πελοπ. (Μάν.) κ.ά.
βαγγέλιον Θήρ. Θράκ. (Σαρεκκλ.) κ.ά. βαγγέλιον Ἰμβρ.
Λήμν. Σάμ. κ.ά. βαγγέλιον Ρόδ. βαγγέλιον Κέρκ.
βαγγέλιον Θράκ. (Ἀλμ.) βαγγέλιον Μακεδ. βαγγέλιον Λυκ.
(Λιβύσσ.) βαντζέλιον Ἀμοργ. Κάσ. Χίος κ.ά. βατζέλιον
Σῦρ. βαντζέλιον Μεγίστ. βαντζέλιον Αἴγιν. Εὐβ. (Κύμ.)
βατζέλιον Νάξ. (Χαλκ.) βατζέλιον Κυδων. Λέσβ. βαν-
τζέλιον Τσακων. βατζέλιον Λέσβ.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. βαγγέλιον, δὲ ἐκ τοῦ ἀρχ. εὐαγ-
γέλιον = καλὴ ἀγγελία.

